

[Bertel Haarder]

momssænkning i efteråret 1975. Så det er ikke svært at lokalisere ansvaret for den købekraftudpumpning, der skete dengang.

Men det, jeg talte om, var de kurver, der viser den offentlige sektor. Her vil jeg gerne citere OECD-rapporten, side 38, hvor der står, at med undtagelse af året 1974 har stigningen i den offentlige sektors del af nationalproduktet været specielt markant over de sidste få år og har givet anledning til stigende officiel bekymring. Rapporten fortsætter med, at det totale antal af indkomstmodtagere fra det offentlige er steget støt hele vejen op gennem 1970'erne, og at i den samme periode er antallet af ansatte i den private sektor faldet; eller rettere sagt, at antallet af dem, som er ansat i eksporterhvervene, er faldet fra 34 pct. til 23 pct. Undskyld den tøvende oversættelse, den skyldes, at jeg står og skal oversætte direkte fra engelsk.

Hvis statsministeren ikke vil tro på det, jeg sagde om kurverne, der slår et knæk under venstregeringen, tror jeg, alle her kan se, når jeg vender rapporten ud mod salen – finansministeren kan i hvert fald – at der er et knæk lige præcis dengang venstregeringen regerede. Det, jeg ville med dette billede, var at sige til disse midterpartier, som desværre har stillet alt for få krav til regeringen, at det spiller en rolle, hvem der har ledelsen, for dengang var jo det radikale venstre også tungen på vægtskålen, og det var kristeligt folkeparti og CD også med til at være. Men det gjorde en forskel, hvem der havde ledelsen, og hvem der lagde forslagene frem. Det er den forskel, man ser i OECD-rapporten.

Palle Simonsen (KF):

Jeg vil godt starte med at sige, at det var jo en yderst interessant tale, statsministeren holdt for et øjeblik siden. Jeg sad og blev i tvivl om, hvorvidt det var under afslutningen af finanslovdebatten eller det i virkeligheden var ved folketingets åbning, for det var jo næsten en åbningstale, statsministeren holdt. Jeg ved ikke, om statsministeren har forestillet sig, at vi nu skulle have en lang politisk debat med stillingtagen til alle disse emner, eller man bare sådan uden videre skulle acceptere, at her var en statsminister, der nu talte til nationen om den helt kontante løsning på, hvordan problemerne blev klaret i 1981.

Jeg synes, det principielt er noget meget specielt. Med den korte taletid, ordførerne har til rådighed her, kan vi naturligvis ikke gå ind på alle disse emner, men jeg vil da godt komme med nogle ganske få bemærkninger til de tre hovedemner i statsministerens tale.

For det første fik vi jo en redegørelse, kan man vel godt kalde det, for statsministerens højtænking på det seneste med hensyn til, hvordan man bekæmper arbejdsløsheden. Jeg tror, vi alle her i dette folketing er enige om, at det, det drejer sig om, er at få de arbejdsløse i arbejde så hurtigt som overhovedet muligt. Vi kan naturligvis være enig med statsministeren i, at ingen bør være arbejdsløs mere end et halvt år – jeg tror, det er sådan, statsministeren har udtrykt det – men spørgsmålet er så, hvilken metode man anvender.

Statsministeren talte om en større åbenhed i private virksomheder og organisationer for at fremme beskæftigelsen og udbuddet af arbejdspladser.

Jeg vil godt sige meget klart til statsministeren – og det sagde jeg også i mit første indlæg i dag – at der er én eneste metode til at løse disse problemer, og det er en forbedring af erhvervslivets konkurrenceevne, således at der kan blive skabt flere arbejdspladser i den private sektor, og således at folk dermed kan komme i gang med et produktivt arbejde. Det er jo det, det drejer sig om. Det er ikke et spørgsmål om at sende en check med nogle mennesker ud på nogle job, som ikke giver produktion og i hvert fald slet ikke eksport.

Jeg synes egentlig, det bringer en god overgang til et andet tema, som statsministeren var inde på, nemlig landbrugets problemer. Det er da glædeligt, at det er gået op for regeringen, at der skal gøres mere for landbruget, end man har gjort indtil dette øjeblik. Jeg skal ikke her – det har jeg slet ikke mulighed for – begynde at tage stilling til det, der ligger i indholdet, men jeg kan garantere for, at statsministeren vil komme til at høre flere kommentarer fra os omkring landbrugets forhold, for vi føler ikke, at det er klaret alene gennem det ene initiativ, statsministeren her har taget. Men hvad er det for en situation, vi befinder os i? Vi befinder os i en situation, hvor man, fordi regeringen eksempelvis har gennemført særskat på land-